Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 652/2014**

af 15. maj 2014

om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF

(EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 43 af 18.2.2015, s. 33 (652/2014)

►**C2** Berigtigelse, EUT L 328 af 12.12.2015, s. 126 (652/2014)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 652/2014

af 15. maj 2014

om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU-retten indeholder krav vedrørende fødevarer og fødevaresikkerhed og foder og fodersikkerhed i alle produktionsled, herunder regler, der sigter på at garantere fair handelspraksis og information til forbrugerne. Lovgivningen fastsætter også krav vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af overførbare dyresygdomme og zoonoser samt krav vedrørende dyrevelfærd, animalske biprodukter, plantesundhed og planteformeringsmateriale, beskyttelse af plantesorter, genetisk modificerede organismer, markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og bæredygtig anvendelse af pesticider. EU-retten indeholder også bestemmelser om offentlig kontrol og andre offentlige aktiviteter, der har til formål at sikre en effektiv implementering og overholdelsen af disse krav.

(2) Den overordnede målsætning for EU-retten på disse områder er at bidrage til et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden, et højt beskyttelses- og oplysningsniveau for

([1]) EUT C 67 af 6.3.2014, s. 166.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 2.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.5.2014.

▼B

forbrugerne og et højt miljøbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrenceevne og jobskabelse tilgodeses.

(3) For at kunne forfølge denne overordnede målsætning er det nødvendigt at råde over passende finansielle midler. Det er derfor nødvendigt, at Unionen bidrager til finansieringen af foranstaltninger, der gennemføres på de forskellige områder, der vedrører den overordnede målsætning. Derudover bør der, med henblik på at sikre en effektiv målretning af udgifterne, opstilles specifikke mål og fastlægges indikatorer, der gør det muligt at vurdere, i hvilken udstrækning disse mål opfyldes.

(4) EU-finansieringen af udgifter i tilknytning til fødevarer og foder har hidtil haft form af tilskud, offentlige indkøb og betalinger til internationale organisationer, der er aktive på området. Sådan finansiering bør fortsat ydes på denne måde.

(5) EU-finansiering kan også anvendes af medlemsstaterne til at støtte dem i tiltag på plante- eller dyresundhedsområdet til bekæmpelse, forebyggelse eller udryddelse af skadegørere eller dyresygdomme, som træffes af organisationer, der er aktive på disse områder.

(6) Af hensyn til budgetdisciplinen er det nødvendigt ved denne forordning at fastlægge en liste over støtteberettigede foranstaltninger, der kan gøres til genstand for EU-tilskud, samt støtteberettigede udgifter og de relevante procentsatser.

(7) Under hensyntagen til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ([1]) er det maksimale beløb til udgifter i tilknytning til fødevarer og foder for perioden 2014 til 2020 1 891 936 000 EUR.

(8) Desuden bør der tilvejebringes midler på EU-plan for at tage højde for ekstraordinære tilfælde såsom i forbindelse med krisesituationer på dyre- og plantesundhedsområdet, når bevillingerne under udgiftsområde 3 er utilstrækkelige, men hasteforanstaltninger er påkrævede. Der bør findes en finansieringskilde til håndtering af sådanne kriser, f.eks. ved at gøre brug af fleksibilitetsinstrumentet i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ([2]).

(9) I henhold til nugældende lovgivning godtgøres visse støtteberettigede udgifter med faste procentsatser. I forbindelse med andre omkostninger fastsætter lovgivningen ikke noget loft for andre godtgørelser. Med henblik på at strømline og forenkle systemet bør der fastsættes en fast maksimumssats for godtgørelser. Denne bør fastsættes til det niveau, der almindeligvis anvendes for tilskud. Det er også nødvendigt at åbne mulighed for under visse omstændigheder at forhøje denne standardmaksimumssats.

([1]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT C 347 af 20.12.2013, s. 884).

([2]) EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

▼B

(10) I lyset af vigtigheden af at nå målene med denne forordning bør 100 % af de støtteberettigede udgifter finansieres for visse tiltag, forudsat at gennemførelsen af de pågældende tiltag også indebærer afholdelse af udgifter, der ikke er støtteberettigede.

(11) Unionen er ansvarlig for at sikre, at midlerne anvendes korrekt, og for at træffe foranstaltninger til at imødekomme behovet for at forenkle Unionens udgiftsprogrammer med henblik på at mindske den administrative byrde og omkostningerne for modtagere af midlerne og for alle involverede aktører, jf. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 8. oktober 2010 med titlen Smart regulering i Den Europæiske Union.

(12) EU-retten foreskriver, at medlemsstaterne skal gennemføre visse foranstaltninger, når dyresygdomme og zoonoser forekommer eller udvikler sig. Unionen bør derfor yde tilskud til sådanne hasteforanstaltninger.

(13) Det er også nødvendigt, ved hjælp af passende udryddelses-, bekæmpelses- og overvågningsforanstaltninger, at begrænse antallet af udbrud af dyresygdomme og zoonoser, der udgør en risiko for menneskers og dyrs sundhed, og at forhindre, at sådanne udbrud opstår. Der bør af samme grund ydes EU-tilskud til nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de pågældende sygdomme og zoonoser.

(14) Af organisatoriske hensyn og af hensyn til effektiviteten i forvaltningen af finansiering på dyre- og plantesundhedsområdet bør der fastsættes regler om indholdet, forelæggelse, evaluering og godkendelse af nationale programmer, herunder programmer, der gennemføres i regionerne i Unionens yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). Der bør af de samme grunde også fastsættes frister for rapportering og indgivelse af betalingsanmodninger.

(15) I henhold til Rådets direktiv 2000/29/EF ([1]) skal medlemsstaterne træffe visse hasteforanstaltninger til udryddelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (»skadegørere«). Unionen bør yde tilskud til udryddelse af sådanne skadegørere. Der bør tillige under visse betingelser være mulighed for EU-tilskud til hasteforanstaltninger, der har til formål at inddæmme de skadegørere, som har de alvorligste konsekvenser for Unionen, og som ikke kan udryddes i bestemte områder, samt til forebyggende foranstaltninger vedrørende disse skadegørere.

([1]) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

▼B

(16) Hasteforanstaltninger, der træffes mod skadegørere, bør være berettiget til EU-medfinansiering, forudsat at de pågældende foranstaltninger medfører en merværdi for Unionen som sådan. Af denne årsag bør der være mulighed for EU-tilskud for skadegørere, der er opført i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF under overskriften »skadegørere, der ikke vides at forekomme nogetsteds i Unionen, men som er af betydning for hele Unionen«. Hvor skadegørere vides at forekomme i Unionen, bør kun foranstaltninger vedrørende de skadegørere, der har den alvorligste konsekvens for Unionen, være berettiget til EU-tilskud. Sådanne skadegørere omfatter navnlig dem, der er genstand for foranstaltningerne efter Rådets direktiv 69/464/EØF ([1]), 93/85/EØF ([2]), 98/57/EF ([3]) eller 2007/33/EF ([4]). Et EU-tilskud bør også stilles til rådighed for de skadegørere, der ikke er opført i bilag I eller II til direktiv 2000/29/EF, og som er omfattet af nationale foranstaltninger, og som foreløbigt kvalificerer sig til opførelse på listen i bilag I, del A, kapitel I, eller bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2009/29/EF. Også foranstaltninger vedrørende skadegørere, der er omfattet af EU-hasteforanstaltninger, der har sigte på at udrydde dem, bør være berettiget til EU-tilskud.

(17) Det er nødvendigt at påvise forekomsten af visse skadegørere i god tid. Undersøgelser, som medlemsstaterne gennemfører til påvisning af sådan forekomst, er afgørende nødvendige for at sikre øjeblikkelig udryddelse af udbrud af de pågældende skadegørere. De undersøgelser, der gennemføres af de enkelte medlemsstater, er afgørende nødvendige for at kunne beskytte alle de øvrige medlemsstaters områder. Unionen kan bidrage til finansieringen af disse undersøgelser i almindelighed, på betingelse af at deres anvendelsesområde omfatter mindst én af de to kritiske kategorier af skadegørere, nemlig de skadegørere, der ikke vides at forekomme i Unionen, ►C1 og de skadegørere, som er genstand for EU-hasteforanstaltninger. ◄

(18) EU-finansiering af foranstaltninger på området dyre- og plantesundhed bør omfatte særlige støtteberettigede omkostninger. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde bør det også dække de omkostninger, som medlemsstaterne afholder ved gennemførelsen af andre nødvendige foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte gennemførelsen af forstærkede biosikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af udbrud af sygdom eller forekomst af skadegørere, destruktion og transport af kadavere under udryddelsesprogrammer samt udgifter til kompensation til ejere som følge af akutte vaccinationskampagner.

([1]) Rådets direktiv 69/464/EØF af 8. december 1969 om bekæmpelse af kartoffelbrok (EFT L 323 af 24.12.1969, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 93/85/EØF af 4. oktober 1993 om bekæmpelse af kartoflens ringbakteriose (EFT L 259 af 18.10.1993, s. 1).

([3]) Rådets direktiv 98/57/EF af 20. juli 1998 om bekæmpelse af Ralstonia solanacearum (Smith) Yabuuchi et al. (EFT L 235 af 21.8.1998, s. 1).

([4]) Rådets direktiv 2007/33/EF af 11. juni 2007 om bekæmpelse af kartoffelcystenematoder og om ophævelse af direktiv 69/465/EØF (EUT L 156 af 16.6.2007, s. 12).

▼B

(19) Medlemsstaternes fjernområder oplever vanskeligheder som følge af deres periferiske beliggenhed og afhængighed af et begrænset antal produkter. Unionen bør yde tilskud til medlemsstaterne til programmer, som de gennemfører til bekæmpelse af skadegørere i disse meget afsidesliggende regioner i overensstemmelse med målsætningerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ([1]). Da visse fjernområder er underlagt nationale bestemmelser, der er specifikke for disse regioner, i stedet for de EU-bestemmelser, der er fastsat i direktiv 2000/29/EF, bør det pågældende EU-tilskud finde anvendelse for de gældende bestemmelser i disse regioner, uafhængigt af hvorvidt de er EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser.

(20) Den offentlige kontrol, der foretages af medlemsstaterne, er et meget vigtigt redskab til kontrol med og overvågning af, at de relevante EU-krav implementeres, overholdes og håndhæves. Effektive offentlige kontrolsystemer er en forudsætning for, at der kan opretholdes et højt sikkerhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden, samtidig med at der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau. Der bør kunne ydes EU-tilskud til sådanne kontrolforanstaltninger. Der bør navnlig være mulighed for at yde tilskud til EU-referencelaboratorierne til afholdelse af de udgifter, disse laboratorier har i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsprogrammer godkendt af Kommissionen. Eftersom effektiviteten af den offentlige kontrol også er afhængig af, at kontrolmyndighederne råder over veluddannet personale med et tilstrækkeligt kendskab til EU-retten, bør Unionen desuden kunne yde støtte til uddannelse af dette personale og til relevante udvekslingsprogrammer, der arrangeres af de kompetente myndigheder.

(21) En effektiv forvaltning af den offentlige kontrol er afhængig af hurtig udveksling af data og oplysninger vedrørende denne kontrol. Dertil kommer, at en korrekt og ensartet anvendelse af de relevante regler er afhængig af, at der etableres effektive systemer med deltagelse af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Oprettelse og drift af databaser og IT-informationsstyringssystemer til disse formål bør derfor også være tilskudsberettiget.

(22) Unionen bør stille midler til rådighed til de aktiviteter vedrørende teknik, videnskab, koordinering og kommunikation, der er nødvendige for at sikre en korrekt implementering af EU-retten og for at sikre tilpasning af lovgivningen til den videnskabelige, teknologiske og samfundsmæssige udvikling. Der bør også afsættes midler til projekter, der sigter mod at forbedre effektiviteten af den offentlige kontrol.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

▼B

(23) I henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([1]) skal ethvert forslag, som forelægges for lovgivningsmyndigheden, og som indeholder undtagelser fra bestemmelser i nævnte forordning, klart angive sådanne undtagelser og den specifikke begrundelse herfor. I lyset af den særlige karakter af visse af de målsætninger, der er omfattet af nærværende forordning, og eftersom medlemsstaternes respektive kompetente myndigheder er bedst placeret til at gennemføre de aktiviteter, der knytter sig til disse målsætninger, bør disse myndigheder derfor betragtes som udpegede tilskudsmodtagere efter den i artikel 128, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 anvendte betydning. Der bør således kunne ydes tilskud til sådanne myndigheder uden forudgående offentliggørelse af indkaldelser af forslag.

(24) Uanset artikel 86 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og som undtagelse fra princippet om ikketilbagevirkende kraft fastsat i artikel 130 deri bør udgifter til hasteforanstaltninger omfattet af nærværende forordnings artikel 7 og 17, på grund af sådanne foranstaltningers hastende og uforudsigelige karakter, være støtteberettigede fra den dato, hvor medlemsstaten anmelder forekomst af en sygdom eller en skadegører til Kommissionen. Kommissionen bør indgå de relevante budgetforpligtelser og foretage udbetalingerne for de støtteberettigede udgifter på grundlag af en vurdering af de betalingsanmodninger, der indgives af medlemsstaterne.

(25) Det er af største betydning, at sådanne hasteforanstaltninger gennemføres omgående. Det ville derfor virke imod hensigten at udelukke udgifter, der er afholdt inden indgivelsen af en ansøgning om tilskud, fra finansiering, da dette ville tilskynde medlemsstaterne til at koncentrere deres øjeblikkelige indsats om at udarbejde en tilskudsansøgning frem for at gennemføre hasteforanstaltninger.

(26) I betragtning af omfanget af den gældende EU-ret vedrørende gennemførelse af udryddelses- og overvågningsforanstaltninger og de tekniske begrænsninger for så vidt angår anden tilgængelig sagkundskab er det nødvendigt, at de foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, først og fremmest gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Det er derfor nødvendigt i visse tilfælde at medfinansiere lønomkostningerne til de nationale myndigheders personale.

(27) Programmering gør det muligt at koordinere og prioritere og bidrager derved til en effektiv anvendelse af Unionens finansielle midler. For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage arbejdsprogrammer for gennemførelsen af visse foranstaltninger, der fastsættes ved denne forordning.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

▼B

(28) Kommissionen bør, med henblik på at sikre en ansvarlig og effektiv udnyttelse af Unionens finansielle midler, have mulighed for at kontrollere, at EU-midlerne faktisk anvendes til gennemførelse af støtteberettigede foranstaltninger, enten ved kontrol på stedet eller ved dokumentkontrol.

(29) Unionens finansielle interesser bør beskyttes under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder og ved tilbagesøgning af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert.

(30) Listen over dyresygdomme, som er berettigede til finansiering i forbindelse med ►C1 hasteforanstaltninger ◄, er knyttet som bilag til denne forordning og indeholder de dyresygdomme, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, i Rådets beslutning 2009/470/EF ([1]). For at tage hensyn til de dyresygdomme, der skal anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 82/894/EØF ([2]), og de sygdomme, der kan udgøre en ny trussel for Unionen, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår supplering af denne liste.

(31) Listerne over dyresygdomme og zoonoser, der er berettiget til finansiering i forbindelse med udryddelse, kontrol- og overvågningsprogrammer, er bilagt denne forordning og indeholder de dyresygdomme og zoonoser, der er omhandlet i bilag I til beslutning 2009/470/EF. For at tage hensyn til situationer fremkaldt af disse dyresygdomme, der har en væsentlig indvirkning på husdyrproduktion eller -handel, udviklingen af zoonoser, der udgør en trussel mod mennesker, eller nye videnskabelige eller epidemiologiske udviklinger, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, for så vidt angår supplering af disse lister.

(32) Ved vedtagelse af delegerede retsakter i henhold til nærværende forordning er det særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(33) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastlæggelse af årlige og flerårlige arbejdsprogrammer, af det finansielle bidrag til ►C1 hasteforanstaltninger ◄, eller hvor det er nødvendigt at reagere på uforudsete udviklinger, af procedurer for indsendelse af medlemsstaternes programmer

([1]) Rådets beslutning 2009/470/EF af 25. maj 2009 om visse udgifter på veterinærområdet (EUT L 155 af 18.6.2009, s. 30).

([2]) Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58).

▼B

samt af rapporter og anmodninger om betalinger for tilskud. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

(34) EU-retten bør gennemføres på en sådan måde, at den giver de tilsigtede fordele i lyset af de høstede erfaringer. Kommissionen bør derfor vurdere, hvordan denne forordning fungerer, og hvor effektiv den er, og formidle resultaterne til de øvrige institutioner.

(35) Flere forskellige komitéer bistår Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af gældende EU-regler, der er omfattet af denne forordning, navnlig de komitéer, der er oprettet ved Rådets afgørelse 66/399/EØF ([2]) og 76/894/EØF ([3]), Rådets direktiv 98/56/EF ([4]) og 2008/90/EF ([5]) og ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ([6]). Udvalgsproceduren bør strømlines på dette område. Den komité, der er oprettet ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002, bør pålægges at bistå Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser med hensyn til de udgifter, der afholdes på de relevante områder, og komitéens navn bør tilpasses, så det afspejler dens forøgede ansvar. Som følge heraf bør afgørelse 66/399/EØF og 76/894/EØF ophæves, og direktiv 98/56/EF og 2008/90/EF, og forordning (EF) nr. 178/2002 ændres i overensstemmelse hermed.

(36) Denne forordning afløser beslutning 2009/470/EF. Endvidere afløser den artikel 13c, stk. 5, og artikel 22-26 i direktiv 2000/29/EF, artikel 66 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ([7]), kapitel VII i Europa-Parlamentets og Rådets

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([2]) Rådets afgørelse 66/399/EØF af 14. juni 1966 om oprettelse af en stående Komité for frø- og plantemateriale henhørende under landbrug, havebrug og skovbrug (EFT 125 af 11.7.1966, s. 2289/66).

([3]) Rådets afgørelse 76/894/EØF af 23. november 1976 om nedsættelse af en stående fytosanitær komité (EFT L 340 af 9.12.1976, s. 25).

([4]) Rådets direktiv 98/56/EF af 20. juli 1998 om afsætning af prydplanteformeringsmateriale (EFT L 226 af 13.8.1998, s. 16).

([5]) Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

▼B

forordning (EF) nr. 396/2005 ([1]), artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF ([2]) og artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ([3]). Som følge heraf bør direktiv 2000/29/EF, forordning (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005, direktiv 2009/128/EF og forordning (EF) nr. 1107/2009 ændres i overensstemmelse hermed.

(37) Indførelsen af EU-medfinansiering for de udgifter, som medlemsstaterne afholder til godtgørelse af ejere for værdien af destruerede planter, planteprodukter eller andre genstande, der er omhandlet i artikel 16 i direktiv 2000/29/EF, forudsætter udvikling af retningslinjer vedrørende de betingelser, der gælder med hensyn til grænserne for markedsværdien af de pågældende afgrøder og træer. Denne indførelse bør derfor først gælde fra den 1. januar 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Kapitel i genstand, anvendelsesområde og mål

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om forvaltning af udgifter, der afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, på de områder, der er omfattet af EU-regler:

a) om fødevarer og fødevaresikkerhed i alle led i produktionen, forarbejdningen, distributionen og bortskaffelsen af fødevarer, herunder regler, der tager sigte på at garantere fair handelspraksis og beskyttelse af forbrugernes interesser og information til disse, samt fremstilling og anvendelse af genstande bestemt til kontakt med fødevarer

b) om foder og fodersikkerhed i alle led i produktionen, forarbejdningen, distributionen, bortskaffelsen og anvendelse af foder, herunder regler, der tager sigte på at garantere fair handelspraksis og beskyttelse af forbrugernes interesser og information til disse

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabilske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

▼B

c) om dyresundhedsmæssige krav

d) om dyrevelfærdsmæssige krav

e) om beskyttelsesforanstaltninger mod skadegørere på planter eller planteprodukter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra e), i direktiv 2000/29/EF (»skadegørere«)

f) om produktion med henblik på markedsføring og markedsføring af planteformeringsmateriale

g) om krav vedrørende markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og bæredygtig anvendelse af pesticider

h) der har til formål at forebygge og minimere risici for folke- og dyresundheden ved animalske biprodukter og afledte produkter

i) om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

j) om beskyttelse af intellektuel ejendomsret for så vidt angår plantesorter samt bevaring og udveksling af plantegenetiske ressourcer.

Artikel 2

Mål

1. De i artikel 1 omhandlede udgifter skal have til formål at opfylde:

a) den generelle målsætning om at bidrage til et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden og på beslægtede områder ved at forebygge og udrydde sygdomme og skadegørere og ved at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne og miljøet, samtidig med at konkurrenceevnen i Unionens fødevare- og foderstofindustri styrkes og jobskabelse tilgodeses

b) følgende specifikke mål:

   i) at bidrage til et højt sikkerhedsniveau for fødevarer og fødevareproduktionssystemer og for andre produkter, der kan påvirke fødevaresikkerheden, og samtidig forbedre fødevareproduktionens bæredygtighed

   ii) at bidrage til at nå en højere dyresundhedsstatus for Unionen og til forbedring af dyrs velfærd

   iii) at bidrage til rettidig påvisning af skadegørere og udryddelse af dem, hvor de pågældende skadegørere er kommet ind i Unionen

   iv) at bidrage til at forbedre effektiviteten og pålideligheden af den offentlige kontrol og andre aktiviteter, der gennemføres med henblik på en effektiv gennemførelse og overholdelse af de i artikel 1 omhandlede EU-regler.

▼B

2. Med henblik på at måle opfyldelsen af de i stk. 1, litra b), omhandlede specifikke mål benyttes følgende indikatorer:

a) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. i): en reduktion af antallet af sygdomstilfælde hos mennesker i Unionen, der kan sættes i forbindelse med fødevaresikkerhedsaspekter eller zoonoser

b) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. ii):

i) en stigning i antallet af medlemsstater eller deres regioner, der er frie for dyresygdomme, for hvilke der ydes tilskud

ii) samlet nedbringelse af sygdomsparametre såsom incidens, prævalens og antal sygdomsudbrud

c) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. iii):

i) dækningen af Unionens område for så vidt angår undersøgelser for skadegørere, navnlig skadegørere, der ikke vides at forekomme på Unionens område, og skadegørere, der anses for at være særligt farlige for Unionens område

ii) udryddelsestid og -succesrate for disse skadegørere

d) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. iv): en positiv udvikling i resultaterne af kontrol gennemført inden for særligt problematiske områder og indberettet af Kommissionens eksperter i medlemsstaterne.

KAPITEL II

Finansieringsformer og generelle finansielle bestemmelser

Artikel 3

Finansieringsformer

1. EU-finansiering til de i artikel 1 omhandlede udgifter gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Når der ydes tilskud til medlemsstaternes kompetente myndigheder, betragtes disse som udpegede tilskudsmodtagere efter betydningen i artikel 128, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Sådanne tilskud kan ydes uden indkaldelse af forslag.

3. EU-tilskud til foranstaltninger omhandlet i denne forordning kan også ydes i form af frivillige betalinger til internationale organisationer, som Unionen er medlem af, eller i hvis arbejde Unionen deltager, der er aktive på de områder, som er omfattet af de i artikel 1 omhandlede regler.

▼B

Artikel 4

Budget

1. Loftet over de i artikel 1 omhandlede udgifter er for perioden 2014 til 2020 på 1 891 936 000 EUR i løbende priser.

2. Det i stk. 1 omhandlede loft kan også dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, audit og evaluering, som er nødvendig for forvaltningen af og opfyldelsen af de opstillede målsætninger for de i artikel 1 omhandlede udgifter, herunder navnlig for så vidt angår undersøgelser og ekspertmøder udgifterne til IT-netværk med fokus på behandling og udveksling af oplysninger samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen måtte afholde i forbindelse med forvaltningen af disse udgifter.

3. Loftet kan også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendige for at sikre overgangen fra tiltag, der er vedtaget henholdsvis før, til tiltag vedtaget efter denne forordnings ikrafttræden. Der kan om nødvendigt afsættes bevillinger i budgettet, der rækker ud over 2020, for at dække tilsvarende udgifter med henblik på at muliggøre gennemførelsen af tiltag, der endnu ikke er afsluttet pr. 31. december 2020.

Artikel 5

Tilskud — maksimumssatser

1. Hvis Unionens finansielle bidrag ydes som et tilskud, må dette ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter.

2. Den i stk. 1 omhandlede maksimumssats kan forhøjes til 75 % af de støtteberettigede udgifter for så vidt angår:

a) aktiviteter på tværs af grænserne, som gennemføres af to eller flere medlemsstater i fællesskab for at bekæmpe, forebygge eller udrydde skadegørere eller dyresygdomme

b) medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger baseret på de seneste Eurostat-data er på under 90 % af EU-gennemsnittet.

3. Den i stk. 1 omhandlede maksimumssats kan forhøjes til 100 % af de støtteberettigede udgifter, hvis de aktiviteter, hvortil der ydes EU-tilskud, vedrører forebyggelse og bekæmpelse af alvorlige menneske-, plante- og dyresundhedsrisici for Unionen og:

a) er designet til at undgå tab af menneskeliv eller større økonomiske forstyrrelser for Unionen som helhed

b) er specifikke opgaver, som er absolut nødvendige for Unionen som helhed som fastsat af Kommissionen i det i henhold til artikel 36, stk. 1, vedtagne arbejdsprogram, eller

c) gennemføres i tredjelande.

▼B

AFSNIT II

FINANSIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Dyrevelfærd

Afdeling 1

Hasteforanstaltninger

Artikel 6

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne op til de i artikel 5, stk. 1-3, fastsatte maksimumssatser vedrørende foranstaltninger truffet som følge af bekræftelsen af, at en af de i henhold til artikel 7 listeopførte dyresygdomme er forekommet, hvis de pågældende foranstaltninger er gennemført omgående og de gældende bestemmelser i den relevante EU-retten er overholdt. Sådanne tilskud kan også omfatte udgifter, der er afholdt, som følge af mistanke om, at en sådan sygdom forekommer, forudsat at forekomsten efterfølgende er bekræftet.

2. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, hvis to eller flere medlemsstater efter bekræftet forekomst af en af de i henhold til artikel 7 listeopførte dyresygdomme arbejder tæt sammen om at bekæmpe epidemien.

3. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, tredjelande og internationale organisationer for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger, der træffes i tilfælde af en direkte trussel mod Unionens sundhedsstatus som følge af forekomst af eller udvikling i en af de i henhold til artikel 7 eller 10 listeopførte dyresygdomme og zoonoser i et tredjeland eller en medlemsstat.

4. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat beslutter, at de skal oprette lagre af biologiske produkter til bekæmpelse af de i henhold til artikel 7 eller 10 listeopførte dyresygdomme og zoonoser.

5. Der kan ydes EU-tilskud til oprettelse af lagre af biologiske produkter eller indkøb af vaccinedoser, hvis forekomst af eller udviklingen i en i henhold til artikel 7 eller 10 listeopført dyresygdom eller zoonose i et tredjeland eller en medlemsstat kan udgøre en trussel mod Unionen.

Artikel 7

Liste over dyresygdomme

1. Listen over dyresygdomme, der er støtteberettigede i henhold til artikel 6, er fastsat i bilag I.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40, med henblik på at supplere den i stk. 1 anførte liste over dyresygdomme under hensyntagen til de dyresygdomme, der skal anmeldes i henhold til direktiv 82/894/EØF, og sygdomme, der kan udgøre en ny trussel mod Unionen på grund af deres betydelige indvirkning på:

▼B

a) menneskers sundhed

b) dyrs sundhed eller velfærd eller

c) landbrugs- eller akvakulturproduktion eller tilknyttede erhvervssektorer.

Artikel 8

Støtteberettigede udgifter

1. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 6, stk. 1, omhandlede foranstaltninger, kan være støtteberettigede i overensstemmelse med samme stykke:

a) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af dyr, som de har fået slagtet eller aflivet, begrænset til den markedsværdi, sådanne dyr ville have haft, hvis ikke de var blevet ramt af sygdommen

b) udgifter til slagtning eller aflivning af dyr og dermed forbundne transportomkostninger

c) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af animalske produkter, som de har fået destrueret, begrænset til disse produkters markedsværdi, umiddelbart inden enhver mistanke om sygdom opstod eller blev bekræftet

d) udgifter til rengøring af, eliminering af insekter fra og desinfektion af bedrifter og udstyr, baseret på epidemiologi og patogenets karakteristika

e) udgifter til transport og destruktion af kontamineret foder og, hvis det ikke kan desinficeres, kontamineret udstyr

▼C2

f) udgifter til indkøb, opbevaring, administration eller distribution af vacciner og madding såvel som udgifter til selve dyrkningen, hvis Kommissionen har fastsat eller godkendt sådanne tiltag

▼B

g) udgifter til transport og bortskafning af kadavere

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde andre nødvendige udgifter til udryddelse af sygdommen, jf. den i nærværende forordnings artikel 36, stk. 4, omhandlede finansieringsafgørelse.

2. Som omhandlet i artikel 130, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, er udgifter støtteberettigede fra den dato, hvor medlemsstaten anmelder sygdommens forekomst til Kommissionen. Sådanne udgifter kan også omfatte udgifter afholdt som følge af mistanke om, at en sådan sygdom forekommer, forudsat at forekomsten af sygdommen efterfølgende er bekræftet.

3. Kommissionen indgår de relevante budgetforpligtelser og foretager udbetalingen for de støtteberettigede udgifter efter at have vurderet de af medlemsstaterne indgivne betalingsanmodninger.

▼B

Afdeling 2

Programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser

Artikel 9

Støtteberettigede programmer

Der kan ydes tilskud til medlemsstaternes årlige eller flerårige nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de i henhold til artikel 10 listeopførte dyresygdomme og zoonoser (»nationale programmer«).

Artikel 10

Liste over dyresygdomme og zoonoser

1. Listen over dyresygdomme og zoonoser, der er støtteberettigede i henhold til artikel 9, er fastsat i bilag II.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40, med henblik på at supplere listen over dyresygdomme og zoonoser, der henvises til i nærværende artikels stk. 1, under hensyntagen til:

a) situationen med hensyn til dyresygdomme, der har en væsentlig indvirkning på husdyrproduktion eller -handel

b) udviklingen i zoonoser, der udgør en trussel mod mennesker, eller

c) ny videnskabelig eller epidemiologiske udviklinger.

Artikel 11

Støtteberettigede udgifter

Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de nationale programmer, kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med artikel 9:

a) udgifter til udtagning af prøver fra dyr

b) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

   i) udgifter til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

   ii) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene

c) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af dyr, som de har fået slagtet eller aflivet, begrænset til den markedsværdi, sådanne dyr ville have haft, hvis ikke de var blevet ramt af sygdommen

d) udgifter til slagtning eller aflivning af dyrene

▼B

e) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af animalske produkter, som de har fået destrueret, begrænset til disse produkters markedsværdi, umiddelbart inden enhver mistanke om sygdom opstod eller blev bekræftet

▼C2

f) udgifter til indkøb, opbevaring, dyrkning, administration eller distribution af vaccinedoser eller vaccine og madding, der anvendes i programmerne

▼B

g) udgifter til rengøring og desinfektion af samt eliminering af insekter fra bedrifter og udstyr på grundlag af patogenets epidemiologi og egenskaber, og

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-g) omhandlede, forudsat at de pågældende foranstaltninger er angivet i den i artikel 13, stk. 3 og 4, omhandlede afgørelse om ydelse af tilskud.

Ved anvendelsen af stk. 1, litra c), fratrækkes en eventuel restværdi af dyrene i godtgørelsen.

Ved anvendelsen af stk. 1, litra d), fratrækkes restværdien af varmebehandlede ikke-rugede æg i godtgørelsen.

Artikel 12

Indhold og forelæggelse af de nationale programmer

1. Senest den 31. maj hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen de nationale programmer, som skal iværksættes i det følgende år, og som de agter at ansøge om tilskud til.

Nationale programmer, der forelægges efter den 31. maj, kan ikke komme i betragtning til tilskud i det følgende år.

2. De nationale programmer skal som minimum indeholde følgende:

a) en beskrivelse af den epidemiologiske situation med hensyn til dyresygdommen eller zoonosen før programmets begyndelsestidspunkt

b) en beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres

c) programmets varighed

d) angivelse af, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes

e) anslået budget

f) angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede opnåede fordele, og

g) egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås.

Hvert flerårigt nationalt program skal i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det foregående år indeholde de i første afsnit, litra b), d) og f), omhandlede oplysninger for hvert år, der er omfattet af programmet. De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra e), skal meddeles for hvert år, der er omfattet af programmet.

▼B

3. Hvis forekomst af eller udviklingen i en i henhold til artikel 10 listeopført dyresygdom eller zoonose kan udgøre en trussel mod Unionens sundhedsstatus, kan medlemsstaterne, for at beskytte Unionen mod indslæbning af den pågældende sygdom eller zoonose, i deres nationale programmer fastlægge foranstaltninger, der skal gennemføres i områder af tilgrænsende tredjelande i samarbejde med myndighederne i disse lande.

Artikel 13

Evaluering og godkendelse af de nationale programmer

1. Kommissionen evaluerer de nationale programmer under hensyntagen til de prioriteringer og kriterier, der er fastlagt i de i artikel 36, stk. 1, omhandlede årlige eller flerårige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over de nationale programmer, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for EU-tilskuddet til hvert program, og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som EU-tilskuddet kan være underlagt.

3. Kommissionen godkender de årlige nationale programmer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar hvert år ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden 1. januar til den 31. december det pågældende år. Efter forelæggelse af de i artikel 14 omhandlede foreløbige rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre sådanne afgørelser i forhold til hele støtteberettigelsesperioden.

4. Kommissionen godkender de flerårige nationale programmer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar i det første gennemførelsesår ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar i det første gennemførelsesår til slutningen af gennemførelsesperioden.

5. I forbindelse med godkendelse af flerårige nationale programmer i henhold til stk. 4 kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige rater. Hvis budgetforpligtelserne er således opdelt, indgår Kommissionen forpligtelser for disse årlige rater under hensyntagen til udviklingen i programmerne, de anslåede behov og de disponible budgetmidler.

Artikel 14

Rapportering

For hvert godkendt årligt eller flerårigt nationalt program forelægger medlemsstaterne senest den 30. april hvert år Kommissionen en detaljeret teknisk og økonomisk årsrapport for det foregående år. Denne rapport skal omfatte de opnåede resultater, målt på grundlag af de i artikel 12, stk. 2, litra g), omhandlede indikatorer, og en detaljeret oversigt over de afholdte støtteberettigede udgifter.

▼B

Desuden forelægger medlemsstaterne senest den 31. august hvert år Kommissionen en foreløbig økonomisk rapport for hvert godkendt årligt nationalt program.

Artikel 15

Betalinger

Medlemsstaten forelægger Kommissionen betalingsanmodningen for et givet år vedrørende et nationalt program senest den 30. april det følgende år.

Kommissionen udbetaler EU-tilskuddet til de støtteberettigede udgifter efter behørig kontrol af de i artikel 14 omhandlede rapporter.

KAPITEL II

Plantesundhed

Afdeling 1

Hasteforanstaltninger

Artikel 16

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne op til de i artikel 5, stk. 1-3, fastsatte maksimumssatser til følgende foranstaltninger mod skadegørere, jf. dog artikel 17:

a) foranstaltninger til udryddelse af en skadegører i et angrebet område, som træffes af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/29/EF eller i henhold til EU-foranstaltninger vedtaget i henhold til samme direktivs artikel 16, stk. 3

b) foranstaltninger til inddæmning af en skadegører, mod hvilken der er truffet EU-inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF, i et angrebet område, hvor den pågældende skadegører ikke kan udryddes, for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af skadegøreren. Foranstaltningerne må kun vedrøre udryddelse af denne skadegører i stødpudezonen, hvis dens tilstedeværelse er påvist i den pågældende stødpudezone

c) supplerende beskyttelsesforanstaltninger, der træffes mod spredning af en skadegører, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF, bortset fra udryddelsesforanstaltninger som omhandlet i litra a) og inddæmningsforanstaltninger som omhandlet i litra b), for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af skadegøreren.

Tilskud til foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), kan også tildeles foranstaltninger truffet som følge af mistanke om, at en sådan skadegører er til stede, forudsat at denne tilstedeværelse efterfølgende er bekræftet.

▼B

2. Tilskud som omhandlet i stk. 1 kan også ydes til en medlemsstat, på hvis område de i stk. 1 omhandlede skadegørere ikke forekommer, men hvor der er truffet foranstaltninger mod indslæbning af disse skadegørere på den pågældende medlemsstats område, fordi de forekommer i en nabomedlemsstat eller et tredjeland, der grænser direkte op til den pågældende medlemsstat.

3. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, efter at tilstedeværelsen af en af de skadegørere, der er omhandlet i artikel 17, er blevet bekræftet, når to eller flere medlemsstater samarbejder tæt med henblik på at gennemføre deres foranstaltninger som omhandlet i stk. 1.

4. Tilskud til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a)-c), kan også ydes til internationale organisationer.

Artikel 17

Tilskudsbetingelser

De i artikel 16 omhandlede foranstaltninger kan komme i betragtning som støtteberettigede, hvis de pågældende foranstaltninger er gennemført omgående og de gældende bestemmelser i den relevante EU-lovgivning er overholdt, og forudsat at foranstaltningerne opfylder én eller flere af følgende betingelser:

a) De vedrører skadegørere, der er opført i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF.

b) De vedrører skadegørere, der er omfattet af en foranstaltning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

c) De vedrører skadegørere, som der er truffet foranstaltninger mod i henhold til direktiv 69/464/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF eller 2007/33/EF, eller

d) De vedrører skadegørere, der ikke er opført i bilag I eller II til direktiv 2000/29/EF, som er omfattet af en foranstaltning, der er vedtaget af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 2000/29/EF, og som foreløbigt kvalificerer sig til opførelse på listen i bilag I, del A, kapitel I, eller bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF.

Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra b), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt efter udløbet af den foranstaltning, Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

For foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra d), skal tilskuddet ikke dække udgifter afholdt senere end to år efter ikrafttrædelsen af den foranstaltning, som den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat har vedtaget, eller afholdt efter udløbet af denne foranstaltning.

Artikel 18

Støtteberettigede udgifter

1. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger, kan være støtteberettigede i overensstemmelse med samme artikel:

▼B

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i foranstaltningerne, samt udgifter til leje af udstyr, til hjælpematerialer og til andre nødvendige materialer, til behandlingsmidler, til prøveudtagning og til laboratorietest

b) udgifter til tjenesteydelseskontrakter med tredjeparter om udførelse af dele af foranstaltningerne

c) udgifter til godtgørelse til de berørte erhvervsdrivende eller ejere for behandling, destruktion og efterfølgende fjernelse af planter, af planteprodukter og af andre objekter samt for rengøring og desinfektion af lokaler, arealer, vand, jord, vækstmedier, anlæg, maskiner og udstyr

d) udgifter til godtgørelse til de pågældende ejere for værdien af de destruerede planter, planteprodukter eller andre genstande, der er omfattet af artikel 16 i direktiv 2000/29/EF, begrænset til den markedsværdi, sådanne planter, planteprodukter og andre genstande ville have haft, hvis ikke de var berørt af disse foranstaltninger; en eventuel restværdi fratrækkes godtgørelsen, og

e) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifterne afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-d) omhandlede, forudsat at de pågældende foranstaltninger er angivet i den i artikel 36, stk. 4, omhandlede finansieringsafgørelse.

Den godtgørelse til ejere, der er omhandlet i litra c), er kun støtteberettiget, hvis foranstaltningerne er blevet udført under tilsyn af den kompetente myndighed.

2. Som omhandlet i artikel 130, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 er udgifter støtteberettigede fra den dato, hvor medlemsstaten anmelder skadegørerens forekomst til Kommissionen. Sådanne udgifter kan også omfatte udgifter afholdt som følge af mistanke om, at en skadegører er til stede, forudsat at tilstedeværelsen efterfølgende er bekræftet.

3. Kommissionen indgår de relevante budgetforpligtelser og foretager udbetalingen for de støtteberettigede udgifter efter at have vurderet de af medlemsstaterne indgivne betalingsanmodninger.

Afdeling 2

Undersøgelsesprogrammer vedrørende forekomst af skadegørere

Artikel 19

Støtteberettigede undersøgelsesprogrammer

Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til årlige og flerårige undersøgelsesprogrammer, som de gennemfører vedrørende forekomst af skadegørere (»undersøgelsesprogrammer«), forudsat at disse undersøgelsesprogrammer opfylder mindst én af følgende betingelser:

a) de vedrører skadegørere, der er opført i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF

▼B

b) de vedrører skadegørere, der er omfattet af en foranstaltning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

For de i nærværende artikels stk. 1, litra a), omhandlede skadegørere skal undersøgelsesprogrammerne være baseret på en vurdering af risikoen for indslæbning, etablering og spredning af skadegørerne på den pågældende medlemsstats område og skal som minimum omfatte de skadegørere, der udgør de største risici, og de vigtigste af de plantearter, der er udsat for disse risici.

Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i nærværende artikels stk. 1, litra b), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt efter udløbet af den foranstaltning, Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

Artikel 20

Støtteberettigede udgifter

Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 19 omhandlede undersøgelsesprogrammer, kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med samme artikel:

a) udgifter til prøveudtagning

b) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

i) udgifterne til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

ii) udgifterne til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene

c) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a) og b) omhandlede, forudsat at de pågældende foranstaltninger er angivet i den i artikel 22, stk. 3 og 4, omhandlede afgørelse om ydelse af tilskud.

Artikel 21

Indhold og forelæggelse af undersøgelsesprogrammerne

1. Senest den 31. maj forelægger medlemsstaterne Kommissionen de undersøgelsesprogrammer, som skal iværksættes i det følgende år, og som de agter at ansøge om tilskud til.

Undersøgelsesprogrammer, der forelægges efter den 31. maj, kan ikke komme i betragtning til tilskud i det følgende år.

2. Undersøgelsesprogrammerne skal som minimum indeholde følgende:

▼B

a) angivelse af, hvilke skadegørere der er omfattet af programmet

b) en beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres, og en beskrivelse af disse områders status med hensyn til forekomst af de pågældende skadegørere

c) programmets varighed

d) antallet af planlagte visuelle kontroller, indsamlede prøver og test for de pågældende skadegørere og planter, planteprodukter og andre objekter

e) anslået budget

f) angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede opnåede fordele herved, og

g) egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås.

Hvert flerårigt undersøgelsesprogram skal i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det foregående år indeholde de i første afsnit, litra b), d) og f), omhandlede oplysninger for hvert år, der er omfattet af programmet. De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra e), skal meddeles for hvert år, der er omfattet af programmet.

Artikel 22

Evaluering og godkendelse af undersøgelsesprogrammerne

1. Kommissionen evaluerer undersøgelsesprogrammerne under hensyntagen til de prioriteringer og kriterier, der er fastlagt i de i artikel 36, stk. 1, omhandlede årlige eller flerårige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over undersøgelsesprogrammerne, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for EU-tilskuddet til hvert program, og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som EU-tilskuddet kan være underlagt.

3. Kommissionen godkender de årlige undersøgelsesprogrammer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar hvert år ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar til den 31. december det pågældende år. Efter forelæggelse af de i artikel 23 omhandlede foreløbige rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre sådanne afgørelser i forhold til hele støtteberettigelsesperioden.

▼B

4. Kommissionen godkender de flerårige undersøgelsesprogrammer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar i det første gennemførelsesår ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar i det første gennemførelsesår til slutningen af gennemførelsesperioden.

5. I forbindelse med godkendelse af flerårige undersøgelsesprogrammer i henhold til stk. 4 kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige rater. Hvis budgetforpligtelserne opdeles således, indgår Kommissionen forpligtelser for disse årlige rater under hensyntagen til udviklingen i programmerne, de anslåede behov og de disponible budgetmidler.

Artikel 23

Rapportering

For hvert godkendt årligt eller flerårigt undersøgelsesprogram forelægger medlemsstaterne senest den 30. april hvert år Kommissionen en detaljeret teknisk og økonomisk årsrapport for det foregående år. Den rapport skal beskrive de opnåede resultater, målt på grundlag af de i artikel 21, stk. 2, litra g), omhandlede indikatorer, og en detaljeret oversigt over de afholdte støtteberettigede udgifter. Desuden forelægger medlemsstaterne senest den 31. august hvert år Kommissionen en foreløbig økonomisk rapport for hvert godkendt årligt undersøgelsesprogram.

Artikel 24

Betalinger

Medlemsstaten forelægger Kommissionen betalingsanmodningen for et givet år vedrørende et undersøgelsesprogram senest den 30. april det følgende år.

Kommissionen udbetaler EU-tilskuddet til de støtteberettigede udgifter efter behørig kontrol af de i artikel 23 omhandlede rapporter.

Afdeling 3

Programmer vedrørende bekæmpelse af skadegørere i regioner i Unionens yderste periferi

Artikel 25

Støtteberettigede foranstaltninger og støtteberettigede udgifter

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til programmer, som de gennemfører til bekæmpelse af skadegørere i regionerne i Unionens yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF i overensstemmelse med målene i artikel 2 i forordning (EU) nr. 228/2013 (»programmer for fjernområderne«). Disse tilskud skal vedrøre aktiviteter, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse i de pågældende regioner af de dér gældende regler om bekæmpelse af skadegørere, hvad enten de er EU-regler eller nationale regler.

▼B

2. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne til programmer for fjernområderne, kan komme i betragtning som EU-tilskudsberettigede:

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i gennemførelsen af foranstaltningerne, samt udgifter til leje af udstyr, til hjælpematerialer og til behandlingsmidler

b) udgifter til tjenesteydelseskontrakter med tredjeparter om udførelse af dele af foranstaltningerne

c) udgifter til prøveudtagning

d) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

i) udgifterne til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

ii) udgifterne til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene.

Artikel 26

Indhold og forelæggelse af programmerne for fjernområderne

1. Senest den 31. maj hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen programmerne for fjernområderne, som skal iværksættes i det følgende år, og som de agter at ansøge om tilskud til.

Programmer for fjernområderne, der forelægges efter den 31. maj, kan ikke komme i betragtning til tilskud i det følgende år.

2. Programmerne for fjernområderne skal som minimum indeholde følgende:

a) angivelse af, hvilke skadegørere der er omfattet af programmet

b) en beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres, og en beskrivelse af disse områders status med hensyn til forekomst af de pågældende skadegørere

c) en teknisk analyse af den regionale plantesundhedsmæssige situation

d) programmets varighed

e) angivelse af de aktiviteter, der indgår i programmet, og, hvis det er relevant, antallet af planlagte visuelle kontroller, indsamlede prøver og test for de pågældende skadegørere og planter, planteprodukter og andre objekter

f) anslået budget

g) angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede opnåede fordele herved, og

h) egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås.

▼B

Hvert flerårigt undersøgelsesprogram skal i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det foregående år indeholde de i første afsnit, litra b), e) og g), omhandlede oplysninger for hvert år, der er omfattet af programmet. De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra f), skal meddeles for hvert år, der er omfattet af programmet.

Artikel 27

Evaluering og godkendelse af programmerne for fjernområderne

1. Programmerne for fjernområderne evalueres under hensyntagen til de prioriteringer og kriterier, der er fastlagt i de i artikel 36, stk. 1, omhandlede årlige eller flerårige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over de programmer for fjernområderne, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for EU-tilskuddet til hvert program, og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som EU-tilskuddet kan være underlagt.

3. Årlige programmer for fjernområderne og den tilhørende finansiering godkendes senest den 31. januar hvert år ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar til den 31. december det pågældende år. Efter forelæggelse af de i artikel 28 omhandlede foreløbige rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre sådanne afgørelser i forhold til hele støtteberettigelsesperioden.

4. Flerårige programmer for fjernområderne og den tilhørende finansiering godkendes senest den 31. januar i det første gennemførelsesår ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar i det første gennemførelsesår til slutningen af gennemførelsesperioden.

5. I forbindelse med godkendelse af flerårige programmer for fjernområderne i henhold til stk. 4 kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige rater. Hvis budgetforpligtelserne opdeles således, indgår Kommissionen forpligtelser for disse årlige rater under hensyntagen til udviklingen i programmerne, de anslåede behov og de disponible budgetmidler.

Artikel 28

Rapportering

For hvert godkendt årligt eller flerårigt program for fjernområderne forelægger medlemsstaterne senest den 30. april hvert år Kommissionen en detaljeret teknisk og økonomisk årsrapport for det foregående år. Denne rapport skal omfatte de opnåede resultater, målt på grundlag af de i artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra h), omhandlede indikatorer, og en detaljeret oversigt over de afholdte støtteberettigede udgifter.

▼B

Desuden forelægger medlemsstaterne senest den 31. august hvert år Kommissionen en foreløbig økonomisk rapport for hvert godkendt årligt program for fjernområderne.

Artikel 29

Betalinger

Medlemsstaten forelægger Kommissionen betalingsanmodningen for et givet år vedrørende et program for fjernområderne senest den 30. april det følgende år.

Kommissionen udbetaler EU-tilskuddet til de støtteberettigede udgifter efter behørig kontrol af de i artikel 28 omhandlede rapporter.

KAPITEL III

Tilskud til offentlig kontrol og andre aktiviteter

Artikel 30

EU-referencelaboratorier

1. Der kan ydes tilskud til de i artikel 32 i forordning (EF) nr. 882/2004 omhandlede EU-referencelaboratorier til de udgifter, som de afholder i forbindelse med gennemførelsen af de af Kommissionen godkendte arbejdsprogrammer.

2. Følgende udgifter kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med stk. 1:

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i de af laboratoriets aktiviteter, der udføres i dets egenskab af EU-referencelaboratorium

b) udgifter til produktionsudstyr

c) udgifter til hjælpematerialer

d) udgifter til forsendelse af prøver, tjenesterejser, møder og uddannelsesaktiviteter.

Artikel 31

Uddannelse

1. Unionen kan finansiere undervisning af det personale fra de kompetente myndigheder, der har ansvaret for offentlig kontrol, jf. artikel 51 i forordning (EF) nr. 882/2004, med henblik på at udvikle en harmoniseret metode til offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for mennesker, dyr og planter.

2. Kommissionen udvikler uddannelsesprogrammer med fastlæggelse af de prioriterede indsatsområder baseret på de påviste risici for folkesundheden, dyresundheden og -velfærden og plantesundheden.

3. For at komme i betragtning til EU-tilskud som omhandlet i stk. 1 skal de kompetente myndigheder sikre, at den viden, der erhverves via de i samme stykke omhandlede uddannelsesaktiviteter, formidles som fornødent, og at den anvendes hensigtsmæssigt i de nationale uddannelsesprogrammer.

▼B

4. Følgende udgifter kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med stk. 1:

a) udgifter til tilrettelæggelse af uddannelsesaktiviteter, herunder uddannelse som også folk fra tredjelande kan deltage i, eller udvekslingsaktiviteter

b) rejse-, opholds- og daglige forplejningsudgifter for det personale fra de kompetente myndigheder, der deltager i uddannelsesaktiviteterne.

Artikel 32

Eksperter fra medlemsstaterne

Der kan ydes EU-tilskud til rejse-, opholds- og forplejningsudgifter, der afholdes af medlemsstaternes eksperter, som følge af at Kommissionen udpeger dem til at bistå sine eksperter, jf. artikel 45, stk. 1, og artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 33

Koordinerede kontrolplaner og dataindsamling

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til de udgifter, de afholder ved gennemførelsen af de i artikel 53 i forordning (EF) nr. 882/2004 omhandlede koordinerede kontrolplaner og i forbindelse med dataindsamling.

2. Følgende udgifter kan være støtteberettigede:

a) udgifter til prøveudtagning og laboratorietest

b) udgifter til udstyr, der er nødvendigt for at kunne varetage den offentlige kontrol og dataindsamlingopgaverne.

KAPITEL IV

Andre foranstaltninger

Artikel 34

Informationssystemer

1. Unionen finansierer oprettelse og drift af databaser og IT-informationsstyringssystemer forvaltet af Kommissionen, som er nødvendige for at sikre en effektiv implementering af de i artikel 1 omhandlede regler.

2. Der kan ydes EU-tilskud til oprettelse og forvaltning af tredjeparters, herunder internationale organisationers, databaser og IT-informationsstyringssystemer, forudsat at disse databaser og IT-informationsstyringssystemer:

a) er af dokumenteret merværdi for Unionen som helhed og er tilgængelige for alle interesserede brugere i hele Unionen, og

b) er nødvendige for at sikre en effektiv implementering af de i artikel 1 omhandlede regler.

▼B

Artikel 35

Implementering og tilpasning af reglerne

1. Unionen kan finansiere teknisk og videnskabeligt arbejde, herunder undersøgelser og koordineringsaktiviteter, der er nødvendigt for at sikre en korrekt gennemførsel af reglerne for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede områder og tilpasning af disse til den videnskabelige, teknologiske og samfundsmæssige udvikling.

Der kan også ydes EU-tilskud til medlemsstaterne eller internationale organisationer, der er aktive på de i artikel 1 omhandlede områder, med henblik på gennemførelse af aktiviteter til støtte for udvikling og gennemførelse af reglerne for så vidt angår disse områder.

2. Der kan ydes støtte til projekter, der arrangeres af en eller flere medlemsstater med henblik på, ved hjælp af innovative teknikker og protokoller, at sikre en mere effektiv udførelse af offentlig kontrol.

3. Der kan også ydes EU-tilskud til støtte for Unionens og medlemsstaternes oplysningsinitiativer, der har til formål at sikre en bedre, bæredygtig adfærd, hvor reglerne overholdes, i forbindelse med gennemførsel af reglerne for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede områder.

AFSNIT III

PROGRAMMERING, GENNEMFØRELSE OG KONTROL

Artikel 36

Arbejdsprogrammer og tilskud

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter fælles eller individuelle årlige eller flerårige arbejdsprogrammer for gennemførelse af de i afsnit II, bortset fra kapitel I, afdeling 1, og kapitel II, afdeling 1, omhandlede foranstaltninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede arbejdsprogrammer skal indeholde de tilsigtede operationelle mål, som skal være i overensstemmelse med de generelle og særlige målsætninger i artikel 2, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede udgiftsbeløb. De skal endvidere indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. For så vidt angår tilskud skal de omfatte de prioriterede tiltag, vurderingskriterierne og finansieringssatsen samt den vejledende liste over støtteberettigede foranstaltninger og udgifter i overensstemmelse med artikel 3 i denne forordning.

3. Arbejdsprogrammerne for gennemførelsen af de i afsnit II, kapitel I, afdeling 2, og afsnit II, kapitel II, afdeling 2 og 3, anførte foranstaltninger vedtages senest den 30. april i året forud for deres udførelse, forudsat at budgetforslaget er vedtaget. Disse arbejdsprogrammer skal afspejle de prioriteter, der er fastsat i bilag III til denne forordning.

▼B

4. ►C1 Med henblik på gennemførelse af hasteforanstaltningerne omhandlet ◄ i afsnit II, kapitel I, afdeling 1, og afsnit II, kapitel II, afdeling 1, eller hvis det er nødvendigt for at reagere på uforudsete udviklinger vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter dens afgørelse om tilskud. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurerne for medlemsstaternes indsendelse af ansøgninger, rapporter og anmodninger om betalinger for tilskud, der er omhandlet i afsnit II, kapitel I, afdeling 1 og 2, samt afsnit II, kapitel II, afdeling 1, 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 37

Kommissionens kontrol på stedet

Kommissionen kan foretage kontrol på stedet i medlemsstaterne og hos tilskudsmodtagerne med henblik på at efterprøve blandt andet følgende:

a) at de foranstaltninger, hvortil der ydes EU-tilskud, gennemføres effektivt

b) at den administrative praksis er i overensstemmelse med EU-reglerne

c) at de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de foranstaltninger, hvortil der ydes EU-tilskud.

Artikel 38

Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne og tilskudsmodtagerne giver Kommissionen adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at føre kontrol med gennemførelsen af foranstaltningerne, og træffer de fornødne foranstaltninger for at lette den kontrol, som Kommissionen finder passende i forbindelse med forvaltningen af EU-finansieringen, herunder kontrol på stedet.

Artikel 39

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige forhold, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen, eller dens befuldmægtigede, og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, gennemførelsesorganer, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.

▼B

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter procedurerne i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([1]) foretage kontrol på stedet og inspektioner hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af implementeringen af denne forordning skal udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage sådan audit, sådan kontrol på stedet og sådanne inspektioner, uden at dette berører første og andet afsnit.

AFSNIT IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 40

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 30. juni 2014. Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

([1]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

▼B

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når komitéens udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for komitéen træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af komitémedlemmerne anmoder herom inden fristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 42

Evaluering

1. Senest den 30. juni 2017 udarbejder Kommissionen en midtvejsevalueringsrapport om hvorvidt for så vidt angår resultater og påvirkninger de i afsnit II, kapitel I og II, og artikel 30 og 31 i kapitel III omhandlede foranstaltninger opnår de i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål med hensyn til effektiviteten af brugen af ressourcer og dens merværdi på EU-niveau; denne rapport forelægges Europa-Parlamentet og Rådet. I evalueringsrapporten skal der også tages stilling til mulighederne for forenkling, samtlige måls fortsatte relevans og foranstaltningernes bidrag til Unionens prioriterede mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tillige tage hensyn til resultaterne af evalueringen af de tidligere foranstaltningers virkninger på lang sigt. Rapporten skal i givet fald ledsages af et forslag til ændring af denne forordning.

2. Senest den 30. juni 2022 gennemfører Kommissionen en efterfølgende evaluering af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger i tæt samarbejde med medlemsstaterne. I denne efterfølgende evaluering undersøges effektiviteten og virkningerne af de i artikel 1 omhandlede udgifter.

3. Der tages i de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede evalueringer hensyn til de fremskridt, der er gjort, ved hjælp af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede indikatorer.

4. Kommissionen meddeler konklusionerne af de i stk. 1 og 2 omhandlede evalueringer til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 43

Information, kommunikation og publicity

1. Tilskudsmodtagerne og de berørte medlemsstater sikrer, i det omfang det er relevant, passende offentlig omtale af tilskud, der ydes i henhold til denne forordning, således at offentligheden gøres opmærksom på Unionens rolle i forbindelse med finansieringen af foranstaltningerne.

▼B

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende de finansierede foranstaltninger og resultaterne heraf. Det budget, der afsættes til kommunikation i henhold til denne forordning, skal desuden omfatte kommunikation (corporate communication) om Unionens politiske prioriteringer.

Artikel 44

Ophævelse

1. Afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF ophæves.

2. Henvisninger til afgørelse 66/399/EØF og afgørelse 76/894/EØF gælder som henvisninger til artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002.

3. Henvisninger til beslutning 2009/470/EF gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 45

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaternes nationale programmer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 12, stk. 1, forelagt for Kommissionen i 2012 med henblik på gennemførelse i 2013, og dem forelagt i 2013 med henblik på gennemførelse i 2014, og dem forelagt senest den 30. april 2014 med henblik på gennemførelse i 2015, er, hvis de godkendes, berettigede til EU-finansiering på grundlag af artikel 27 i beslutning 2009/470/EF.

For de nationale programmer, der gennemføres i 2013 og 2014, finder artikel 27, stk. 7 og 8, i nævnte beslutning fortsat anvendelse.

For de nationale programmer, der gennemføres i 2015, finder artikel 27, stk. 2, i nævnte beslutning fortsat anvendelse.

2. De undersøgelsesprogrammer i medlemsstaterne, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 21, stk. 1, der forelægges Kommissionen senest den 30. april 2014 med henblik på gennemførelse i 2015, er berettigede til EU-finansiering på grundlag af artikel 23, stk. 6, i direktiv 2000/29/EF. For disse undersøgelsesprogrammer finder artikel 23, stk. 6, i nævnte direktiv fortsat anvendelse.

3. For medlemsstaternes ansøgninger om EU-finansiering til de ►C1 hasteforanstaltninger ◄, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 16, der forelægges Kommissionen senest den 30. april 2014, finder artikel 22-24 i direktiv 2000/29/EF fortsat anvendelse.

Artikel 46

Ændring af direktiv 98/56/EF

I direktiv 98/56/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (*). Denne

▼B

komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

2) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.«

Artikel 47

Ændring af direktiv 2000/29/EF

I direktiv 2000/29/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 13c, stk. 5, udgår.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der bliver opmærksom på tilstedeværelsen af en skadegører, der er anført i bilag I eller II, eller en skadegører, der er omfattet af en foranstaltning i henhold til artikel 16, stk. 2 eller 3, eller har grund til mistanke om en sådan tilstedeværelse, skriftligt underretter den kompetente myndighed inden for ti kalenderdage og efter anmodning fra den kompetente myndighed forelægger de oplysninger om denne tilstedeværelse, som vedkommende er i besiddelse af.«

3) Artikel 22-26 udgår.

Artikel 48

Ændring af forordning (EF) nr. 178/2002

Artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002 affattes således:

»1. Kommissionen bistås af en stående komité for planter, dyr, fødevarer og foder, i det følgende benævnt »komitéen«. Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*). Komitéen opdeles i afdelinger, der skal tage sig af alle relevante sager.

▼B

Alle henvisninger i EU-retten til Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed gælder som henvisninger til den i første afsnit omhandlede komité.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 49

Ændring af forordning (EF) nr. 882/2004

Artikel 66 i forordning (EF) nr. 882/2004 udgår.

Artikel 50

Ændring af forordning (EF) nr. 396/2005

Kapitel VII i forordning (EF) nr. 396/2005 udgår.

Artikel 51

Ændring af direktiv 2008/90/EF

Artikel 19, stk. 1, i direktiv 2008/90/EF affattes som følger:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (*). Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 52

Ændring af direktiv 2009/128/EF

Artikel 22 i direktiv 2009/128/EF udgår.

Artikel 53

Ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009

Artikel 76 i forordning (EF) nr. 1107/2009 udgår.

▼B

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 30. juni 2014.

Dog anvendes artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 47, nr. 2), fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Dyresygdomme som anført i artikel 7

— Kvægpest

— fåre- og gedepest

— smitsomt blæreudslæt hos svin

— bluetongue

— Teschener-syge

— fåre- og gedekopper

— Rift Valley fever

— lumpy skin disease

— afrikansk hestepest

— vesikulær stomatitis

— venezuelansk hesteencephalomyelitis

— epizootisk hæmorragi hos hjorte

— klassisk svinepest

— afrikansk svinepest

— oksens ondartede lungesyge

— fjerkræinfluenza

— Newcastle disease

— mund- og klovesyge

— epizootisk hæmatopoietisk nekrose hos fisk (EHN)

— epizootisk ulcerativt syndrom hos fisk (EUS)

— infektion med Bonamia exitiosa

— infektion med Perkinsus marinus

— infektion med Microcytos mackini

— taura-syndrom hos krebsdyr

— yellowhead hos krebsdyr.

▼B

BILAG II

Dyresygdomme og zoonoser som anført i artikel 10

— Kvægtuberkulose

— kvægbrucellose

— fåre- og gedebrucellose (B. melitensis)

— bluetongue i endemiske områder eller højrisikoområder

— afrikansk svinepest

— smitsomt blæreudslæt hos svin

— klassisk svinepest

— miltbrand

— oksens ondartede lungesyge

— fjerkræinfluenza

— rabies

— echinokokkose

— transmissible spongiforme encephalopatier (TSE)

— campylobacteriose

— listeriose

— salmonellose (zoonotisk salmonella)

— trikinose

— verotoksinproducerende E. coli

— egtvedsyge (VHS)

— infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN)

— koi herpesvirus-sygdom (KHV)

— infektiøs lakseanæmi (ISA)

— infektion med Marteilia refringens

— infektion med Bonamia ostreae

— fiskedræber hos krebsdyr.

▼B

BILAG III

Prioriteter for Kommissionens arbejdsprogrammer, der er omhandlet i Afsnit II, Kapitel I, Afdeling 2, og i Afsnit II, Kapitel II, Afdeling 2 og 3

Prioriteter for Unionens finansielle støtte, for så vidt angår retningslinjer for nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser:

— sygdomme med indvirkning på menneskers sundhed

— sygdomme med indvirkning på dyrs sundhed under hensyntagen til deres potentielle spredning og sygelighed og dødelighed i dyrebestanden

— sygdomme og zoonoser, der risikerer at blive indført og/eller genindført i Unionen fra tredjelande

— sygdomme, som har potentialet til at skabe en krisesituation med alvorlige økonomiske konsekvenser

— sygdomme med konsekvenser for handelen med tredjelande og handel inden for Unionen.

Prioriteter for Unionens finansielle støtte, for så vidt angår retningslinjer for nationale programmer for undersøgelser af skadegørere med henblik på beskyttelse af Unionens område:

— skadegørere, der er opført på listen i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF, der ikke vides at forekomme på Unionens område

— skadegørere, der er underlagt EU-foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF

— skadegørere, der ikke er opført i direktiv 2000/29/EF, og som udgør en overhængende fare for Unionens område

— skadegørere, der har potentialet til at skabe en krisesituation med alvorlige økonomiske konsekvenser

— skadegørere med konsekvenser for handelen med tredjelande og handel inden for Unionen.

Prioriteter for Unionens finansielle støtte, for så vidt angår retningslinjer for nationale programmer for fjernområder:

— foranstaltninger mod skadegørere forbundet med import til og klimaet i disse regioner

— metoder til bekæmpelse af disse skadegørere

— foranstaltninger mod skadegørere, der er anført i henhold til de regler om planteskadegørere, der gælder i disse regioner.

▼B

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

om procedurerne for godkendelse af veterinær- og plantesundhedsprogrammer

Med henblik på at sikre medlemsstaterne mere fyldestgørende information vil Kommissionen afholde et årligt møde i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, hvor der vil blive sat fokus på resultaterne af proceduren for evaluering af programmerne. Mødet vil blive afholdt senest den 30. november året før programmernes gennemførelse.

Kommissionen vil i forbindelse med dette møde fremlægge listen over de programmer, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering. Såvel de finansielle som de tekniske detaljer vil blive drøftet med de nationale delegationer, og disses bemærkninger vil blive taget i betragtning.

Kommissionen vil desuden, inden den træffer sin endelige beslutning, på et møde i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder i januar forelægge medlemsstaterne den endelige liste over programmer, der er udvalgt til medfinansiering, og det endelige beløb, der er afsat til hvert program.

Det forberedende arbejde med udformning af arbejdsprogrammet for gennemførelse af de i artikel 9, 19 og 25 omhandlede foranstaltninger vil ske i samarbejde med eksperter fra medlemsstaterne i starten af februar hvert år, således at medlemsstaterne får de relevante oplysninger, de behøver for at kunne udarbejde udryddelses- og overvågningsprogrammerne.